

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

RÅDET

**Gemensam politisk förklaring av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen
om förklarande dokument**

(2011/C 369/02)

Följande stadgas i artikel 288 i EUF-fördraget: *Ett direktiv ska med avseende på det resultat som ska uppnås vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, men ska överlåta åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet.*

Medlemsstaterna och kommissionen är medvetna om att ett effektivt genomförande av unionsrätten är en förutsättning för att uppnå unionens politiska mål och att detta, även om ansvaret för sådant genomförande i första hand ligger hos medlemsstaterna, är en fråga av gemensamt intresse eftersom det bland annat syftar till att skapa lika villkor i alla medlemsstater.

Medlemsstaterna och kommissionen är medvetna om att ett korrekt införlivande av unionsdirektiven inom utsatta tidsfrister är en rättslig skyldighet. De noterar att kommissionen enligt fördragen tilldelats uppgiften att övervaka genomförandet av unionsrätten under domstolens överinseende och delar uppfattningen om att anmälan av införlivandeåtgärder torde underlätta för kommissionen att utföra denna uppgift.

Härvid är medlemsstaterna medvetna om att den information de lämnar till kommissionen om införlivande av direktiv i nationell rätt *måste vara tydlig och precis* och att den *måste innehålla otvetydiga uppgifter om lagar, förordningar och administrativa bestämmelser* eller andra bestämmelser i nationell rätt samt, i tillämpliga fall, om rättspraxis från nationella domstolar, genom vilka medlemsstaten anser sig ha tillgodosett de krav som ställs på den enligt direktivet ⁽¹⁾.

För att förbättra kvaliteten på informationen om införlivande av unionsdirektiv ska kommissionen, i de fall den anser att det krävs förklarande dokument om förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande, när den lägger fram relevanta förslag, i varje enskilt fall ange skälen till varför det ur behovs- och proportionalitetssynpunkt är nödvändigt att tillhandahålla sådana dokument, och därvid särskilt beakta komplexiteten hos direktivet och dess införlivande samt huruvida den administrativa bördan eventuellt kan komma att öka.

I motiverade fall åtar sig medlemsstaterna att åtfölja anmälan om införlivandeåtgärder med en eller flera förklarande dokument som kan utformas som jämförelsetabeller eller andra dokument med samma ändamål.

⁽¹⁾ Se domstolens dom av den 16 juli 2009 i mål C-427/07, punkt 107 och citerad rättspraxis i denna.